

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/157/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217205974
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8217205974.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému M. Y., P. X.X. XXXX, Y. U.U. XXX/X, XXX XX Z. - P. Z., o zaplatenie 1.024,99 eura s príslušenstvom, takto o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 5Csp/188/2017-161 zo dňa 21.6.2018

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v zamietavom výroku, v časti vyhovujúceho výroku vo vzťahu k lehote na plnenie a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto: „I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.024,99 Eur všetko mesačnými splátkami vo výške 30,00 Eur splatnými vždy k 25. dňu kalendárneho mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného vyrovnania, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia ktorejkoľvek splátky riadne a včas.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá. III. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 58,82%.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou, súdu doručenou 9.10.2017, domáhal toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 1.024,99 eura s úrokom 28 % ročne zo sumy 1.024,99 eura od 19.7.2017 do zaplatenia, žiadajúc taktiež, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu náhradu trov s konaním mu vzniknutých. V dôvodoch žaloby bolo uvedené, že medzi ním a žalovaným bola uzatvorená dňa 23.6.2014 pod č. XXXXXXXXXXX zmluva, na základe ktorej pre žalovaného zriadil a viedol účet. Za poskytovanie produktov a služieb súvisiacich s predmetným zmluvným vzťahom bol žalobca oprávnený účtovať na ťarchu uvedeného účtu poplatky a žalovaný bol povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru a poplatkov. Nakoľko žalovaný svoje zmluvné povinnosti porušil, dostal sa na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a dlh nevyrovnal. Žalobca účet žalovaného zatvoril a pred jeho zatvorením vykonal internú účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Istina pohľadávky 1.024,99 eura (nepovolené prečerpanie účtu) je úročená úrokom vo výške 28 % ročne, a to až do vyplatenia celej pohľadávky.

Súd konštatoval, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za zistené tvrdenia o vzniku záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným tak, ako boli uvedené v žalobe. Z výpisov z účtu vyplynulo, že za obdobie od 23.6.2014 do 18.7.2017 boli vykonané debetné transakcie v celkovej výške 7.415,72 eura a kreditné transakcie v celkovej výške 6.390,73 eura, teda k 18.7.2017 bol na účte žalovaného debetný zostatok vo výške 1.024,99 eura.

Z dokazovania podľa súdu prvej inštancie taktiež vyplynulo, že prevedením debetného zostatku na účet žalovaného na vnútorný pohľadávkový účet žalobcu došlo k zosplateniu, v dôsledku čoho nastupuje

režim platenia úrokov z omeškania a nie úrokov z úveru, resp. z debetného zostatku. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru ide o úkon, ktorým sa pre dlžníka zastavuje možnosť uhrádzať úver po splátkach. Preto žalobu v časti o zaplatenie úrokov vo výške 28 % ročne zo zaplatenej istiny zamietol, keďže určením predčasnej splatnosti úveru stal sa úver žalovaného splatný a žalobca už nemá nárok na úrok z úveru.

Dlžnú sumu istiny 1.024,99 eura, ktorú mal za dôvodne žiadanú, uložil žalovanému zaplatiť v splátkach mesačne po 30 eur vzhľadom na žiadosť žalovaného a pomery odôvodňujúce určenie lehoty plnenia v splátkach.

Pri právnom posúdení poukázal súd prvej inštancie na ustanovenia Obchodného zákonníka - § 269 ods. 2, § 708 ods. 1, § 710, § 497, § 502 ods. 1 veta prvá, § 503 ods. 1 veta prvá, na ustanovenie Občianskeho zákonníka - § 52 ods. 1, 2, 3, 4, na ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - § 1 ods. 2, 4, 5, § 2 písm. a), b), d), e), f), § 10 ods. 1, 2, 3. Výrok o lehote plnenia odôvodnil ustanovením § 232 ods. 4 CSP.

Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku, výroku ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a proti vyhovujúcej časti výroku v časti lehoty plnenia v splátkach, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, majúc za to, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti je nesprávny a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko úrok, ktorý bol predmetom konania, nie je úrokom po zosplatnení, ale ide o zákonný úrok z titulu prekročenia, upravený zákonom č. 129/2010 Z.z. v § 2 písm. f) a § 18. Nesúhlasil taktiež s tým, že žalovanému bolo umožnené zaplatiť dlžnú sumu v splátkach po 30 eur mesačne. Mal za to, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovaného uhradiť dlžnú pohľadávku. Svoje zistenia obmedzil výlučne na tvrdenia žalovaného bez toho, aby žalovaný na preukázanie svojich tvrdení predložil akékoľvek dôkazy. Žiadal preto, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a žalobe vyhovel.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom bol odvolaním napadnutý, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 378 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu bolo dôvodné.

5. Ako vyplýva z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, súčasťou práva na osobnú ochranu a práva na spravodlivý proces je, aby súd vo veci na skutkový stav aplikoval platný a účinný právny predpis, objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutie z hľadiska relevantných predpisov v zmysle zásady iura novit curia a starostlivo sa vecou zaoberal tak, aby poskytol účinnú právnu ochranu (II. ÚS71/97, III. ÚS64/2000, IV. ÚS77/02, II. ÚS249/04) pričom rozhodnutie všeobecného súdu musí uviesť dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené a vysporiadať sa s tými argumentmi účastníkov, ktoré sú vo veci relevantné (III. ÚS119/03, IV. ÚS 115/03).

6. Súd prvej inštancie dôvody zamietavého výroku rozsudku založil na úvahe o tom, že pri vedení debetného zostatku na účte žalovaného na vnútorný pohľadávkový účet došlo k zosplatneniu, v dôsledku čoho žalobca nemá nárok na dohodnuté zmluvné úroky. To, z akého zákonného ustanovenia má tento záver súdu vyplývať, zrejme nie je. Právny názor súdu je pritom aplikáciou konkrétnej právnej úpravy. Iný ako tento prístup vykazuje znaky svojvoľne rozhodovacieho procesu.

7. Obsahové náležitosti rozsudku upravuje § 220 ods. 2 CSP. Správnosť a úplnosť odôvodnenia rozsudku tvorí súčasť spravodlivého súdneho procesu, jeho štruktúra je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní svojho rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý sa pre rozhodovací proces vyžaduje, dochádza aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu musí byť zistiteľná relevantnosť postupu súdu, to, z akých podkladov, na základe akej právnej úpravy urobil záver, ku ktorému dospel. Riadne odôvodnenie rozhodnutia je aj predpokladom preskúmateľnosti rozhodnutia. To, či je rozhodnutie preskúmateľné, sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia. Ústavne konformným výkladom ustanovenia § 220 ods. 2 CSP je možné dospieť k záveru, že požiadavke riadneho odôvodnenia rozhodnutia nezodpovedá to, ak právne závery zo skutkových zistení nevyplývajú a neodkazujú na konkrétnu právnu úpravu. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom

práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie, v ktorom sa súd vysporiada aj so špecifickými námietkami strán sporu.

8. Ako bolo uvedené, nepreskúmateľnosti zodpovedá absencia právneho zdôvodnenia záveru súdu o tom, že prevedenie debetného zostatku na vnútorný pohľadávkový účet je zosplatnením úveru. Nepreskúmateľnosti však zodpovedá aj časť vyhovujúceho výroku vo vzťahu k lehote naplnenia. Súd umožnil žalovanému zaplatiť dlžnú sumu v splátkach. K dôvodom toho, prečo bolo umožnené žalovanému zaplatiť dlh v splátkach, odkázal na pomery žalovaného, ktoré, ako zo spisu vyplýva, boli len žalovaným tvrdené. Posudzovanie možnosti uložiť zaplataenie dlžnej sumy v dlhšej ako procesným predpisom stanovenej lehote, je vecou individuálnych skutkových zistení. Pokiaľ mal súd zato, že na strane osoby povinnej k plneniu existujú okolnosti odôvodňujúce to, aby jej umožnil dlh zaplatiť v splátkach, je potrebné uviesť nielen všetky relevantné úvahy, ktorými bol vedený. Predpoklady, na základe ktorých by mala byť uložená povinnosť plniť v inej ako zákonom stanovenej lehote, musia byť povinnými osobami nielen tvrdené, ale súdom aj verifikované. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva, že by sa týmito zásadami riadil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti vyhovujúceho výroku vo vzťahu k lehote na plnenie je tým nepreskúmateľné. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia, aj len jeho časti, sa stranám sporu bráni v možnosti uplatňovať svoje práva a oprávnené záujmy. Súd prvej inštancie zaťažil svoje rozhodnutie vadami, pre ktoré bolo potrebné napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom bol odvolaním napadnutý, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

9. V priebehu ďalšieho konania súd prvej inštancie vec v rozsahu, v akom bola odvolacím súdom zrušená, opätovne prejedná. Ak dospeje k záveru, že žalovaný úver zosplatnil, uvedie, na základe akého ustanovenia, ktorého právneho predpisu k tomuto záveru dospel a na základe akých konkrétnych skutkových zistení. Vzhľadom na to, že nárok zo záväzkového vzťahu, ktorý je predmetom konania, je nárokom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy, posúdi, či z dôkazných prostriedkov, ktoré súdu predložil žalobca, vyplýva dôvodnosť nároku aj v tom rozsahu, v ktorom bola žaloba zamietnutá, a to v kontexte s právnou úpravou aplikovateľnou na daný právny vzťah, posúdi, či existujú alebo nie dôvody pre to, aby umožnil žalovanému zaplatiť dlžnú sumu v splátkach a opätovne rozhodne.

10. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 393 ods. 3 CSP v spojení s § 255 CSP).

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.